

Arrest

nr. 247 904 van 21 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. HAYEZ
Congresstraat 49
1000 Brussel**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 juli 2020 met referentnummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. HAYEZ, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient als begeleide minderjarige op 4 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 24 januari 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 mei 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen heb je de Salvadoraanse nationaliteit. Je bent geboren op 23 september 2003 te San Salvador. In El Salvador woonde je na het vertrek van je moeder, G.F., M.D.R.(...) (O.V. X; CG X), eerst bij je grootmoeder en daarna in Ayutuxtepeque bij je vader samen met je twee zussen. In de wijk waar jullie woonden, was de bende 18 actief. In El Salvador ging je naar een private school. Je vader bracht en haalde je gewoonlijk met de bus. Je moeder vertrok een tijdje voor jou uit El Salvador en kwam naar België.

Eind februari 2019, op een vrijdag, ging je alleen naar school omdat je vader je niet naar school kon brengen. Aan de hoofdbushalte werd je benaderd door een persoon. Hij vroeg je een pakketje af te geven en dreigde je iets aan te doen indien je niet deed wat hij vroeg. De man draaide zich om en je liep naar de patio van de school waar je je vrienden zocht zodat je naar je vader kon bellen. Ze hadden echter geen gsm dus ging je naar de directeur en vertelde hem wat er was gebeurd. Hij belde naar je vader waarna hij naar het college kwam.

Op maandag bracht je vader je terug naar school, maar toen jullie aan de school aankwamen, zag je diezelfde persoon opnieuw. Je vader vond het beter om terug naar huis te gaan en te zien of de persoon er de volgende dag nog zou zijn. Dinsdag en woensdag ging je naar school met je vader, maar probeerde je later toe te komen en wat eerder te vertrekken zodat er niets zou gebeuren. Er verscheen op het nieuws dat er twee kinderen in de buurt van de school waren verdwenen. Je vader wou niet meer dat je nog naar school ging, sprak met je moeder en ze namen de beslissing dat je naar België zou komen.

Op 22 maart 2019 vertrok je uit El Salvador samen met je tante een haar gezin. Jullie reisden via Panama naar Nederland, vanwaar jullie de trein naar België wouden nemen, maar jullie werden er tegengehouden door de Nederlandse politie. Je diende er een verzoek om internationale bescherming in. Omdat je moeder al in België was, werd België verantwoordelijk geacht voor de behandeling van je verzoek. Jouw verzoek hier wordt geregistreerd op 4 juli 2019.

Ter ondersteuning van je verzoek tot internationale bescherming legde je je paspoort neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Je bent immers minderjarig. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in de nabijheid van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen, en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de

vervolgving veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolgving omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolgving waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Na grondig onderzoek van de door jou aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient er te worden vastgesteld dat je er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolgving in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat je een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Je verklaarde dat je op het einde van februari 2019 werd benaderd door een man die je vroeg een pakket af te geven en dreigde je iets aan te doen indien je niet deed wat hij vroeg (CGVS, p. 6-7). Hoewel hij je bedreigde, kon je gewoon van hem wegllopen toen hij zich omdraaide (CGVS, p. 7, 10). Gevraagd hoe die man hierop reageerde, verklaarde je dat hij zich omdraaide en je naar school kon lopen (CGVS, p. 10). Dat je van hem wegliep en niet deed wat hij van je vroeg, leverde je dus geen problemen op. Bovendien moet er op gewezen worden dat je de week erna ook nog gewoon naar school ging, gebracht door je vader zoals normaal gezien ook het geval was (CGVS, p. 6-7, 11). Op maandag zagen jullie in de verte dezelfde man (CGVS, p. 7, 11). Alhoewel je stelt dat de man jullie niet gezien heeft, keerden jullie terug naar huis omdat je je niet op je gemak voelde (CGVS, p. 11). Op dinsdag en woensdag ging je echter wel gewoon terug naar school (CGVS, p. 7, 11). Gevraagd of jullie dan bepaalde voorzorgsmaatregelen namen, verklaarde je dat je een gsm kreeg en dat je in de buurt van je vader bleef staan (CGVS, p. 10). Uit je verklaringen blijkt dat je die dagen de man niet meer hebt gezien en dat er, ondanks dat je nog angst had, er niets meer is gebeurd (CGVS, p. 11, 13). Dat je de dagen na het incident nog naar school bleef gaan, getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolgving in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Na bovengenoemde woensdag verklaarde je wel thuis te zijn gebleven (CGVS, p. 7, 11), maar je stelt dat dit komt omdat je vader krantenartikelen had gelezen over kinderen die verdwenen waren uit de sector van de school (CGVS, p. 7). Gevraagd of je die kinderen persoonlijk kende, antwoordde je van niet (CGVS, p. 11). Ook wanneer je gevraagd wordt of die kinderen bij je op school zaten of dat je weet in welke omstandigheden ze verdwenen, antwoordde je van niet (CGVS, p. 11). De vrees die je hieruit afleidt is dan ook puur hypothetisch, bijgevolg kan ook dit geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale beschermingsstatus in jouw hoofde.

Verder haalde je aan dat het gebied waar je woonde gevaarlijk is (CGVS, p. 7). Je weet dat de bende 18 actief is in de wijk waar je woonde omdat verschillende mensen je dat verteld hebben en dit in nieuwsberichten verscheen (CGVS, p. 8-9). Gevraagd of je interactie hebt gehad met de bendeleden uit je wijk, antwoordde je van niet (CGVS, p. 9). Ook de vrees die je hieruit afleidt is puur hypothetisch, gezien je geen persoonlijke problemen met de bendeleden in je wijk hebt gehad. Bovendien moet er op gewezen worden dat het éénmalige incident dat je aanhaalt van lokale aard is, gezien je op je eigen woonplaats geen persoonlijke problemen hebt gekend.

Nog verklaar je dat voor het vertrek van je moeder jullie verschillende keren jullie telefoonnummer hebben moeten veranderen. Je vader had je verteld dat dit was omdat ze jullie bedreigden op de huistelefoon (CGVS, p. 7). Je verklaarde echter dat dit gebeurde toen je nog klein was en dat je verder geen persoonlijke problemen meer hebt gehad (CGVS, p. 7). Ook dit element kan dan ook geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat je profiel als minderjarige op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Uit bovenstaande moet worden besloten de door jou aangehaalde bedreiging en de beweerde gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden.

De documenten die je neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststelling. Je paspoort heeft namelijk enkel betrekking op je identiteit, een element dat in deze beslissing niet onmiddellijk ter discussie staat. Er kan echter geen informatie uit worden afgeleid met betrekking tot een eventuele band tussen jouw problemen en de criteria van de Vluchtelingenconventie of met betrekking tot de ernst van de door jou aangehaalde problemen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats jouw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop je je beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/>

default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor de volledigheid wordt er nog opgemerkt dat er ook ten aanzien van je moeder, G.F.,M.D.R.(...) (O.V. 6.581.349; CG 19/16423), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift en de stukken

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/6, §5 en 62, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het rechtszekerheidsbeginsel.

Verzoeker herhaalt dat hij door een bendelid benaderd, geïntimideerd en bedreigd werd. Hij citeert uit verscheidene rapporten omtrent de criminele activiteiten gepleegd door georganiseerde misdaad-groepen en bendes in El Salvador en meent dat hieruit voor personen die zich verzetten tegen de autoriteit, een reëel risico volgt om te worden vermoord door de criminele bendes.

Onder verwijzing naar verschillende bronnen benadrukt verzoeker voorts dat hij geen bescherming kan vinden bij de Salvadoraanse autoriteiten tegen vervolging door criminele bendes.

Verzoeker argumenteert voorts dat het door hem aangevoerde vluchtrelaas wel degelijk valt onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. Hij verwijst hierbij naar zijn risicoprofiel als adolescent en kaart tevens aan dat hij als terugkeerder uit het buitenland een verhoogd risico loopt op vervolging in El Salvador. Voorts wijst hij erop dat in 2018 Salvadoranen de nationaliteit waren met de hoogste erkenningsgraad. Hij verwijst naar de bij het verzoekschrift gevoegde asielstatistieken.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, §2, a) en 62, §2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, en van de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Hij geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing omtrent de geloofwaardigheid van de door hem aangevoerde problemen en tracht deze te weerleggen.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4, §2, b) en 62, §2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, en van de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Hij wijst erop dat hij als adolescent en als terugkeerder uit het buitenland die reeds problemen ondervond in het verleden, een zeer groot risico loopt voor zijn leven in geval van terugkeer naar El Salvador.

In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4, §2, c) en 62, §2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, en van artikel 3 van het EVRM.

Onder verwijzing naar het Cedoca-rapport van 15 juli 2019 werpt verzoeker op dat El Salvador één van de meest gewelddadige landen ter wereld is waar verschillende gewapende groeperingen strijden om politieke macht en controle. Hij meent dat El Salvador wel degelijk wordt geteisterd door een gewapend conflict in de zin van het arrest Diakité.

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn verzoekschrift asielstatistieken toe van december 2018.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 30 november 2020 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar de COI Focus "*El Salvador: Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker verklaart dat hij aan zijn school in El Salvador door een bendelid benaderd, geïntimideerd en bedreigd werd.

4.2. Uit de objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar. Hoewel hun aanhang niet meer dan 1% van de Salvadoraanse

bevolking bedraagt, hebben deze bendes een impact die hun aantal sterk overstijgt omwille van hun greep op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle uitoefenen. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing op microniveau een veelvoorkomende praktijk waarbij inwoners van een wijk kleine bedragen worden afgeperst. De bendes maken zich schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 6; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 6-9).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen de bendes en personen van wie wordt vermoend dat zij een bendelid zijn; LGBT-personen; inheemse volkeren; personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing; informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes; en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.). Verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen moeten met verhoogde aandacht worden onderzocht.

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker valt onder een bepaald profiel, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*). Het is aan verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoeker evenwel in gebreke om het risico individueel en in concreto aannemelijk te maken.

4.3. Wat betreft het incident aan zijn school, blijkt uit verzoekers verklaringen dat hoewel de man die hem benaderde en hem vroeg een pakket af te geven, hem bedreigde, verzoeker gewoon van hem weg kon lopen toen hij zich omdraaide (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24 januari 2020, p. 7, 10). Gevraagd hoe die man reageerde nadat hij van hem wegliep, verklaarde verzoeker dat de man zich omdraaide en hij naar school kon lopen (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24 januari 2020, p. 10). Dat verzoeker van de man wegliep en niet deed wat van hem werd gevraagd, leverde hem dus geen problemen op. Bovendien moet er op worden gewezen dat hij de week erna ook nog gewoon naar school ging, gebracht door zijn vader zoals normaal gezien ook het geval was (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24 januari 2020, p. 6-7, 11). Dat verzoeker maandag de man in de verte zou hebben gezien en naar huis terugkeerde, doet geen afbreuk aan zijn overige verklaringen waaruit blijkt dat hij dinsdag en woensdag de man niet meer heeft gezien en dat er, hoewel hij nog angst had, niets meer is gebeurd (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24 januari 2020, p. 11, 13). Dat verzoeker de dagen na het incident nog naar school bleef gaan, getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. De bewering dat verzoeker uit veiligheidsoverwegingen een gsm zou hebben gekregen, doet hieraan geen afbreuk.

Verzoeker wijst erop dat hij wel na woensdag, een paar dagen na het incident dus, stopte met naar school te gaan. Echter, blijktens zijn verklaringen was dit omdat zijn vader krantenartikelen had gelezen over kinderen die waren verdwenen uit de sector van de school (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24 januari 2020, p. 7). Hierover verklaarde verzoeker dat hij deze kinderen niet persoonlijk heeft gekend en evenmin wist hij of die kinderen bij hem op school zaten noch in welke omstandigheden ze verdwenen (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24 januari 2020, p. 11). Deze vrees is dan ook, zoals de commissaris-generaal ook op correcte wijze opmerkt, louter hypothetisch en kan voor verzoeker geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Ook waar verzoeker aanhaalt dat het gebied waar hij woonde gevaarlijk is en Barrio 18 er actief is, kan geen persoonlijke vervolgingsvrees worden afgeleid. Dit is een loutere hypothetische vrees omdat hij aan het CGVS duidelijk heeft verklaard geen persoonlijke problemen met de bendeleden in zijn wijk te hebben gekend (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24 januari 2020, p. 9).

De commissaris-generaal wijst er bovendien nog terecht op dat het incident aan verzoekers school een eenmalig incident was en van lokale aard, gezien hij op zijn eigen woonplaats geen persoonlijke problemen heeft gekend.

Alles in acht genomen, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat de aangehaalde bedreiging in de aangegeven omstandigheden niet ernstig en zwaarwichtig genoeg is om er een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, uit af te leiden.

4.4. Verzoeker verklaart nog dat voor het vertrek van zijn moeder, zij verschillende keren werden bedreigd op hun huistelefoon wat volgens hem aantoont dat zijn familie al werd bedreigd door bendeleden en de reden vormt waarom zijn moeder het land heeft verlaten en internationale bescherming in België heeft verzocht. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker verklaarde dat deze bedreigingen op hun huistelefoon gebeurden toen hij nog klein was en dat hij verder geen persoonlijke problemen heeft gehad (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24 januari 2020, p. 7). Hieruit kan derhalve bezwaarlijk een actuele en persoonlijke vervolgingsvrees worden afgeleid. Daarnaast verwijst de Raad naar het arrest nr. 247 903 van 21 januari 2021, geveld in hoofde van verzoekers moeder, waarbij hij heeft geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door haar aangehaalde problemen met de bendeleden van MS-13 dan wel Barrio 18.

4.5. De overige door verzoeker voorgelegde documenten vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal deze documenten correct beoordeelt als volgt: *“Je paspoort heeft namelijk enkel betrekking op je identiteit, een element dat in deze beslissing niet onmiddellijk ter discussie staat. Er kan echter geen informatie uit worden afgeleid met betrekking tot een eventuele band tussen jouw problemen en de criteria van de Vluchtelingenconventie of met betrekking tot de ernst van de door jou aangehaalde problemen.”*

4.6. Gelet op wat voorafgaat oordeelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker er niet in slaagt om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade.

4.7. Een loutere verwijzing naar het risicoprofiel als adolescent van een bepaalde sociale status die het risico loopt om of die weigert te worden gerekruteerd, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd, vervolgd of geïsoleerd. De beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade is immers afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden. Verzoeker moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn profiel dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Uit wat voorafgaat is gebleken dat verzoeker hier niet in slaagt.

4.8. De loutere verwijzing naar informatie omtrent de criminele activiteiten gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen en bendes in El Salvador, is louter algemeen van aard en volstaat evenmin om een individueel en objectief risico vast te stellen. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond, waartoe verzoeker in gebreke blijft nu hij niet verder komt dan het poneren van het lopen van een dergelijk risico en het volharden in zijn verklaringen betreffende de bedreigingen die hij zou hebben ervaren.

4.9. Verzoeker betoogt nog dat hij bij terugkeer naar El Salvador een bijzonder risico loopt om door bendes te worden geïsoleerd omwille van zijn verblijf in het buitenland waardoor hij kan worden beschouwd als welvarend en omwille van het feit dat hij reeds eerder werd bedreigd.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 9 januari 2020, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende

redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel *“certain returnees from abroad”* problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel *“depending on the particular circumstances of their case”*.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoeker slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, is de aangehaalde bedreiging aan de school niet ernstig en zwaarwichtig genoeg om er een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, uit af te leiden. Tevens blijkt dat verzoeker de dagen na het incident nog naar school bleef gaan en er verder niets is gebeurd. Hieruit blijkt niet dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden stond, evenmin zijn daartoe andere indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico loopt om te worden gevisieerd door bendeleden.

Het feit dat hij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoeker bij terugkeer te maken kan krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat hij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van zijn individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

4.10. Het hoge erkenningspercentage van Salvadoranen in 2018, zoals dit blijkt uit de bij het verzoekschrift gevoegde asielstatistieken, wijzigt hier niets aan. Elk verzoek om internationale bescherming vindt plaats op individuele basis waarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Dit is nodig om te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld, overeenkomen met vervolging of ernstige schade. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Gelet op voorgaande overwegingen, blijft verzoeker hiertoe in gebreke.

4.11. De opmerking van verzoeker dat uit beschikbare informatie blijkt dat Salvadoraanse autoriteiten ofwel niet in staat zijn ofwel niet bereid zijn om een daadwerkelijke bescherming te bieden aan de personen die slachtoffers zijn van de bendes, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Bovendien wordt nergens in de bestreden beslissing gesteld dat verzoeker een beroep zou kunnen doen op de Salvadoraanse autoriteiten voor de problemen met bendeleden in zijn regio van herkomst, waardoor dit argument elke feitelijke grondslag mist.

4.12. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat zijn vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging', wél valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker bij terugkeer naar El Salvador zou worden vervolgd of geïsoleerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle

partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus Situation Sécuritaire, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

10. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES